

af Indenrigsministeriet. Dernæst foreslaas det, at den normale mindste Aktiekapital for en Bank skal være 200,000 Kr., og at Kapitalen skal være fuldt indbetalt. Her er imidlertid ikke alene knyttet en Overgangsbestemmelse til denne Fordring, men der er tilføjet en Ret for Ministeriet til at dispensere fra denne Bestemmelse, hvad jeg fremhæver, da jeg ved, at den højtrædede Minister lægger betydelig Vægt paa den af ham indførte Bestemmelse om Dispensation. — Derhos foreslaas det, at en Bank kun maa drive Bankvirksomhed, og det defineres nærmere som Virksomhed med Ind- og Udlaan, Handel med Penge, Veksler, Anvisninger, Værdipapirer. Om denne Definition er ganske udtømmende, føler jeg mig ikke helt sikker paa, men det vil jo nærmere kunne undersøges. Jeg synes, der mangler noget med Hensyn til fast Ejendom, Skibe og saadant. At en Bank er berettiget til at eje en Ejendom og udnytte den, tage Leje af den, er der dog vist ikke nogen Tvivl om, men det kunde være, at det var udelukket efter denne Definition. Det er dog kun en Enkelthed, som man let vil kunne komme ud over. — Det foreslaas dernæst, at Indlaanskapitalen ikke maa overstige Aktiekapitalen og Reservefonden 7 Gange taget. Det er et Tal, man har valgt. Selvfølgelig er der ikke noget, der kan fremføres for, at det netop skal være 7 Gange, man er nu en Gang bleven staaende ved dette Tal. Man har fra alle Sider været enig om, at der bør være et vist Forhold mellem den Forpligtelse, Banken i den Henseende paatager sig, og de Midler, der findes i dens Aktiekapital og Reservefond.

Dernæst foreslaas det, at man ikke til Indkøb af egne Aktier maa anvende mere end 5 pCt. af Aktiekapitalen. Hvis Aktierne staar i en meget lav Kurs — jeg tænker mig det Tilfælde, for at vi ret kan forstaa, hvad Meningen er —, forstaaer jeg Forslaget saaledes, at Banken er berettiget til at anvende et Pengebeløb, der svarer til 5 pCt. af Aktiekapitalen, paa Indkøb af disse Aktier, men det udelukker jo ikke, at man kan faa et meget stort Antal af disse Aktier, et meget stort nominelt Beløb i dem, naar man blot overholder Begrænsningen af den Pengeudgift,

der maa anvendes i dette Formaal. Der tilføjes endvidere, at man ikke til dette Formaal maa anvende mere end Halvdelen af det, Reservefonden er i Besiddelse af. — Saa er der en Bestemmelse, som vist alle kan bifalde, at man skal offentliggøre i sit Regnskab, hvor meget man har i Behold af egne Aktier, og hvor stort et Beløb man har som Pant i egne Aktier for Udlaan, som man har ydet.

Endvidere fastsættes, at mindst 10 pCt. af Overskuddet skal henlægges til Reservefonden, indtil denne har en Størrelse af en Femtedel af Aktiekapitalen, samt en Bestemmelse om, at denne Reservefond ikke maa benyttes undtagen til Dækning af Underskud ved Driften; man maa altsaa ikke anvende nogen Del deraf f. Eks. til Udbytte til Aktionærerne. Ogsaa i dette Lovforslag bestemmes det ganske i Analogi med Sparekasselovforslaget, med hvilket der overhovedet er mange Analogier, at Stillingen som Medlem af Direktionen, altsaa den administrerende Stilling, ikke maa forenes med Stillingen som Medlem af Bestyrelsen, den kontrollerende Myndighed. — Hvad Regnskabsaflæggelsen angaar, forlanges det ogsaa — en god Bestemmelse —, at Etableringsudgifter ikke maa opføres som Aktiver. De fleste af os eller alle ved, at Etableringsudgifter i Almindelighed bestaar af værdiløse Aktiver, saadanne Udgifter, som der nødvendigvis maa findes ved Selskabets Stiftelse, Indretning o. s. v., ikke at forveksle med Inventarium eller saadanne Ting, hvor der er erhvervet et eller andet Aktiv, som man kan tage og føle paa, men saadanne Udgifter, som ikke paa nogen Maade giver noget, som man kan realisere igen i Penge. — Man har ogsaa ment det rigtigt at træffe en Bestemmelse om, at naar en saadan Bank har købt en Forretning, en anden Bank eller en under dens Virksomhed henhørende anden Virksomhed, skal det, der er betalt for Forretningens Afstaaelse — det, man med et fremmed Ord kalder goodwill —, afbetales fra det andet Forretningsaar med mindst 15 pCt., saa at det hele Beløb i Løbet af omtrent 8 Aar kan være afskrevet.

Med Hensyn til Revisionsreglerne gaar det her ligesom i Sparekasseloven, at de kan fastsættes af Ministeriet for Handel